



Stefan MÅSS Persson

Stefan MÅS Persson

Det er med stor glæde, at vi atter kan byde velkommen til den svenske kunstner Stefan MÅS Persson, som i de sidste 3 år har glædet og henrykket vore kunder med sine aparte og helt særegne malerier udført på træfiner.



Arkitektur, og først og fremmest storstadsarkitektur, har næsten altid udgjort stammen i MÅS Perssons kunst. Hans konstruktioner har indeholdt en vis surreel uvirkelighed – eller overvirkelighed – kunne man sige. Hans perspektivisk uforståelige figurer af højhuse vækker associationer til den italienske 1700-tals mester Piranesis menneske-

tomme arkitekturinteriør, fyldt med trapper og gange, som ikke leder nogetsteds hen. Men hvor Piranesis konstruktioner vækker mareridt, vækker Stefan MÅS Perssons i stedet mørskab. De irrationelle konstruktioner er mere humoristiske end uhyggelige, eller? Humoren tager brodden af den alvor, som trods alt findes i MÅS Perssons kunst. For der findes en alvor, en alvor som er nutidsrelateret, og det i en højere grad end han måske selv har ønsket eller tilsigtet

Det er netop i arkitekturen, at Stefan MÅS Persson har fundet sin kunstneriske niche. Et vigtigt udgangspunkt er hans opvækst i et højhus i Sverige. Et celleliv, som mere fremmede følelsen af isolation end den mulighed for fællesskab, som denne beboelsesform burde indbyde til. Tankerne bliver ledt hen på Babelstårnet. Ifølge Første Mosebog ville menneskene bygge et skyhøjt tårn

for at holde sammen, men de hindredes af Jahve, som i frygt for at de dermed skulle blive for mægtige, i stedet spredte dem og gav dem forskellige sprog, for at de skulle isolere sig fra hinanden. Netop Babelstårnet genfindes i mange af MÅS Perssons malerier, og temaet udvikles i de værker, som skildrer højhusbebyggelsens kontaktsøgende, isolerede og anonyme menneske, en grå skabning næsten uden personlige træk. Han ses isoleret i rum, som ikke byder på nogen flugtveje, og munden åbnes med stumme råb om hjælp. De trin, som her og der viser sig mellem lejlighederne, er ikke til nogen større hjælp. Dels er de for det meste umulige at nå, og skulle det alligevel lykkes, leder de ikke andre steder hen end til atter et tomt rum eller en afgrund.

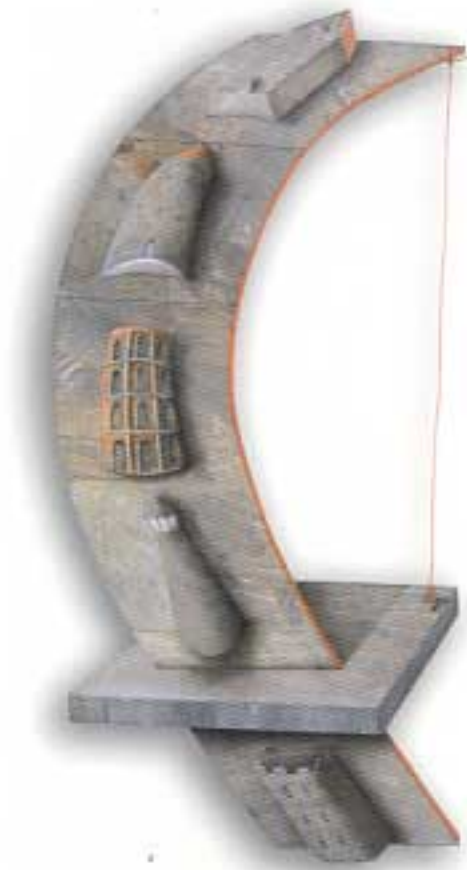
Nu er det ikke alle malerierne som er befolkede eller tager udgangspunkt i Babelstårnet. I de fleste tilfælde handler det om tomme huse, som er skildret på en sådan måde, at de syntes at indeholde snart sagt alle arkitekturens stilhistoriske arketyper. Husene mister ikke deres geometriske idé, hvor skæve de så end er. Linier og vinkler er ikke formelt rigtige og alligevel har husene i deres helhed et perspektiv, som betragteren accepterer som sandhed. Undtagelserne findes hvor fantasien løber grassat og det poetiske tager overhånd.

Stefan MÅS Persson er en illusionist, som foretrækker at bevæge sig i grænselandet mellem virkelighed og uvirkelighed. Han udvikler trompe l'oeil-effekten med finesse, og man har lyst til at røre ved billederne for at se, om snorene er lagt på i farve eller er rigtige snore, og om kantstenene er malede eller udskåret i træ. Farvevalget er begrænset. Terrakottaen er mild og varm, de grå og blå nuancer er koldere, men igennem alle billederne er der en kontrol i farvevalget, som fint balancerer med den indimellem vilde aktivitet hos husene, væggene og trapperne.

En illusion som morer – og gør urolig. Det er leg – men det er også alvor. Det er typisk Stefan MÅS Persson.

Fernisering lørdag den 10. december kl. 14 – 16, hvor kunstneren vil være tilstede

Udstillingen kan ses frem til den 25. januar 2006





Gallerihuset

Stuðiestræde 19 · 1455 København K
Telefon 33 15 35 52 · Telefax 33 93 69 20 · e-mail: mail@gallerihuset.dk
Tirsdag-fredag kl. 12-17, lørdag kl. 12-15